

Velikonoční řehtání

Řehtání je tradiční velikonoční obchůzka, jedna z mála, která se v prostředí českého venkova udržela i v jednadvacátém století. Je výsadou chlapců a koná se po tři dny Svatého týdne, tj. od Zeleného čtvrtka do Bílé soboty. Nahrazuje zvonění kostelních zvonů, které „odletěly do Říma“. Doba a četnost hrkání během těchto dnů není všude stejná, liší se kraj od kraje, mnohdy i obec od obce. Obvykle se poprvé hrkání rozeznělo na Zelený čtvrtek v poledne a pak v době večerního klekání 18:00, na Velký pátek se hrkalo čtyřikrát: ráno, v poledne, ve tři hodiny odpoledne (v hodinu biblické Ježíšovy smrti) a večer, na Bílou sobotu jen jednou ráno. Cílem řehtání je zahnat proradného Jidáše.

Obchůzka má svá pevná pravidla. Hrkání řídí nejstarší chlapci nebo volení vedoucí, mnohdy mají svá specifická jména (páni a půlpáni). Průvod bývá řazen podle věku s právem užití určitých hrkacích nástrojů.

Průvody hrkačů vycházejí obvykle od kostela, respektive kříže, kaple, zvoničky a většinou mají formu kruhu kolem vesnice, případně směřují z jednoho jejího konce na druhý apod.

Charakteristický je pro celý obřad živelný, pronikavý hluk, vyluzovaný dřevěnými hrkacími nástroji, od prostých klepaček a hrkaček po pojízdné trakáčky, jejichž název i podoba se liší kraj od kraje.

Za hrkání jim náleží „mzda“, kolední výslužka, kterou hrkači vybírají většinou během posledního hrkání, tj. v sobotu ráno či dopoledne (sladkosti, vejce apod.), o níž se potom společně všichni rozdělí. Kolední výslužku dostávají poté, co u každého domu zazpívají koledu a poděkování.

A jak je to u nás ve Lhotě

Ve Lhotě vycházejí hrkači od kapličky poprvé na Zelený čtvrtek, **v letošním roce je to 14. 4. 2015**, v 12:00, poté 18:00, na Velký pátek od 6:00, 12:00, 18:00 a na Bílou sobotu jen od 6:00 hodin, poslední řehtání je poté v 8:30 kdy koledníci vyrážejí za výslužkou, kterou dostávají poté, co zazpívají koledu a poděkování u každého domu ve vsi. O koledu se rozdělí. Dělení koledy má na starosti nejstarší z koledníků u nás je to pán.

Společně zpívají:

Umučení našeho pána Jezukrista, pána Jezukrista, jak to sepsal Svatý Jan ten evangelista, ten evangelista, Ježíš Kristus byl člověk moudrost otce svého, moudrost otce svého, ráčil mnoho trpěti, světě prohříšného, světě prohříšného, tu neděli na květnou Ježíš Kristus plakal, Ježíš Kristus plakal, vyvedli ho za město, čest mu učinili, čest mu učinili, než minuly čtyři dny, jinak se změnili, jinak se změnili.

Za všechny nakonec poděkuje žáček – nejmladší koledníček, který dostává svou vlastní výslužku (mzdu) o kterou se nedělí s ostatními koledníky.

Já jsem žáček maličký,
děkuji Vám za všecky,
Pán Bůh Vám to nadělí,
na zahradě, na poli.